

Ella va ser la meva mestra de tendresa...

Dv, 17/07/2015 per Victòria Molins...

[La mística del carrer](#)

En la mort de Sor Genoveva

Esperava que algun dia em donessin [aquesta notícia](#). Aquest divendres, en assabentar-me'n m'ha agafat un plor del que no m'avergonyeixo, i he sentit com si al meu cor li manqués una part molt estimada que estava allà des de feia anys, malgrat últimament no l'havia pogut veure, ni m'hi he pogut acomiadar. De seguida he recordat tantes i tantes coses que he viscut al seu costat. Moltes les he anat explicant en articles i en llibres. I altres han quedat gravades per sempre en el meu cor i me l'han fet una mica millor. He dit tantes vegades que ella va ser la meva mestra de tendresa...

Tenir aquesta oportunitat de poder expressar en el vídeoblog de CatalunyaReligió.cat els meus sentiments davant el traspàs de la meva estimada Sor Genoveva és un privilegi.

En una altra ocasió [vaig parlar](#) del seu saber estar: fer i deixar fer. Saber retirar-se amb elegància quan ja les forces no li donaven per fer el que durant tants anys havia fet.

Però la meva admiració va créixer quan ja ni escriure cartes a la presó podia fer, quan ja no es valia per si sola, ni se'n recordava de les coses.

Jo l'admirava molt quan la veia a la infermeria de la seva comunitat fent trencaclosques de nens petits per docilitat al que li proposava la seva germana Josefa - que tan abnegadament la va cuidar- adaptant-se a les seves mancances pròpies de la malaltia, i agraint qualsevol detall que es tingués amb ella. Pensava que tot això era el fruit d'una vida lliurada a Déu i als altres.

Quan fa uns dies em va arribar la notícia del primer pas de [Beatificació de Rosa Deulofeu](#), anomenada ja Serventa de Déu, vaig pensar que havia tingut la sort de conèixer una santa. Ara, deixant de banda les decisions de l'Església, penso que he conviscut i he passat moltes estones al costat d'una altra: Sor Genoveva Massip.

M. Victòria Molins